

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/25/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012200951
Dátum vydania rozhodnutia:	02.12.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:1012200951.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Petry Príbelskej PhD. a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci žalobcu: A. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C., zastúpený advokátom JUDr. Milanom Kuhajdom, so sídlom Vajanského č. 54, Piešťany, proti žalovanému: Generálny štáb ozbrojených síl Slovenskej republiky, Kutuzovova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ŠbPO-147/2-134/2012 zo dňa 23. marca 2012, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/179/2012-58 zo dňa 26. novembra 2013, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5S/179/2012-58 zo dňa 26. novembra 2013 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) ako nedôvodnú zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ŠbPO-147/2-134/2012 zo dňa 23.03.2012, ktorým žalovaný zamietol rozklad žalobcu a potvrdil personálny rozkaz riaditeľa personálneho úradu č. 6531 zo dňa 16.12.2008 o prepustení žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 72 ods. 1 písm. a/ a § 70 ods. 1 písm. d/ zákona č. 346/2005 Z.z. o štátnej službe profesionálnych vojakov ozbrojených síl SR a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 346/2005 Z.z.“), pričom služobný pomer žalobcu skončil dňom doručenia personálneho rozkazu dňa 07.01.2009. Dôvodom skončenia služobného pomeru žalobcu bola skutočnosť, že dňa 17.10.2008 o 07:35 hod. bola dychovou skúškou zistená prítomnosť alkoholu v jeho dychu. Následnou dychovou skúškou vykonanou na OO PZ Nováky o 08:08 hod. bola u žalobcu certifikovaným prístrojom zistená hladina 0,32 mg/l alkoholu v dychu.

Krajský súd považoval skutkové a právne závery žalovaného o tom, že sa žalobca dopustil protiprávneho

konania za opodstatnené, dostatočne preukázané a náležite odôvodnené. Za dôvodný a zákonný považoval aj z toho plynúci dôsledok pre žalobcu, že jeho konanie bolo vyhodnotené ako naplňujúce predpoklady pre prepustenie zo služobného pomeru podľa § 70 ods. 1 písm. d/ zákona č. 346/2005 Z.z., a stotožnil sa s názorom žalovaného, že po vyvedení priestupkovej zodpovednosti, ak sú na to splnené podmienky, nie je vylúčené vyvodzovať aj personálne opatrenie, ktorého účelom nie je potrestanie, teda uloženie sankcie, ale skončenie služobného pomeru s profesionálnym vojakom za podmienok ustanovených v § 70 zákona č. 346/2005 Z.z. Na námietku žalobcu, že personálny rozkaz mu bol doručený až po uplynutí dvojmesačnej subjektívnej lehoty podľa ustanovenia § 72 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z., uviedol, že ide o lehotu subjektívnu, t.j. plyní, až keď sa vedúci služobného úradu dozvedel o dôvodoch prepustenia, nie odo dňa vzniku týchto dôvodov. Jediným spôsobom ako sa vedúci služobného úradu (v tomto prípade riaditeľ personálneho úradu) mohol dozvedieť o existencii dôvodov prepustenia profesionálneho vojaka je doručenie návrhu na prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru. Z návrhu na prepustenie žalobcu vyplýva, že odporúčanie veliteľa síl výcviku a podpory OS SR, generálmajora Ing. Z. E., bolo vydané dňa 12.11.2008 a teda návrh nemohol byť doručený riaditeľovi personálneho úradu pred týmto dátumom. Z personálneho rozkazu č. 6531 zo dňa 16.12.2008 ďalej vyplýva, že vedúci služobného úradu, oprávnený rozhodovať o prepustení profesionálneho vojaka zo služobného pomeru, zistil dôvod prepustenia dňa 18.11.2008. Personálny rozkaz bol žalobcovi doručený dňa 07.01.2009, teda ešte v rámci subjektívnej dvojmesačnej lehoty.

Na žalobcovo tvrdenie, že sa dožadoval odberu krvi, súd uviedol, že túto námietku považuje za účelovú, vzhľadom na to, že toto nepodložil žiadnym dôkazom a vzhľadom na potvrdenie členov komisie na zistenie požitia alkoholu, kedy títo uviedli, že ani u jedného z nich sa žalobca odberu krvi na zistenie alkoholu nedožadoval. Uvedené nežiadal zaznamenať ani v zázname o zistení, ktorý osobne podpísal.

Čo sa týka písomného stanoviska odborne spôsobilej osoby, krajský súd uviedol, že žalovaný doplnil do spisu písomné čestné prehlásenie konateľky spoločnosti Válovič, s.r.o., výroba liečiv J.V. kvapky DIA, z ktorého vyplynulo, že pri doporučenom dávkovaní (2x denne 12 kvapiek na lyžičku vody) tento liek nemôže spôsobiť zvýšenú hladinu alkoholu nameraného v krvi alebo dychu. Čestné prehlásenie je síce stručné, avšak v kontexte veci a vo vzájomnej súvislosti s ďalšími dôkazmi, ho súd nepovažoval pre konanie za nedostatočné. Súd súhlasil s názorom žalovaného, že výrobcu liečiva možno považovať za odborne spôsobilú osobu, z podstaty veci tento má o jeho účinkoch odborné vedomosti a zároveň konanie nemá taký charakter, kde by mohla byť spochybnená výrobcova nepredpojatosť so zreteľom na jeho pomer k veci. V súdnom konaní následne žalobca predložil znalecký posudok, vypracovaný MUDr. R. K. PhD., z ktorého vyplynulo, že nemožno vylúčiť, že vyšetrovaná osoba s vatou v ústnej dutine bola triezva, t.j. koncentrácia alkoholu v jej krvi bola nulová. Súd v žiadnom prípade nespochybňuje výsledky znaleckého dokazovania, avšak poukazuje na skutočnosť, že užitie lieku takým spôsobom, že si žalobca namočenie vaty v ústach zasunul pod zubnú protézu, začal žalobca tvrdiť až v súdnom konaní. V správnom ako ani v predchádzajúcom súdnom konaní o tomto spôsobe užitia nie je zmienka. V žalobe doručenej Krajskému súdu v Bratislave dňa 14.04.2009, ktorou žalobca žiadal o preskúmanie zákonnosti predchádzajúceho rozhodnutia žalovaného č. ŠbPeM-19-4/2009 uviedol, že skutočnosti zistené dychovou skúškou možno vysvetliť jedine tým, že krátko pred jej vykonaním požil liečivo J.V. kvapky DIA, ktoré určité množstvo alkoholu obsahujú. Ani v tejto žalobe žalobca nespomínal, že by si liečivo nakvapkal na vatú, naopak uviedol, že krátko pred vykonaním skúšky ho požil, nie že ho hore uvedeným spôsobom požíval počas skúšky samotnej.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Uviedol, že z čestného prehlásenia konateľky spoločnosti Válovič, s.r.o., nie je zrejmé, v akej odbore má konateľka spoločnosti Válovič s.r.o. vzdelanie (obchodný zákonník u osoby konateľa spoločnosti nevyžaduje, aby mal vzdelanie ani odbornú kvalifikáciu v odbore činnosti spoločnosti, nie je zriedkavosťou, že konateľom s.r.o. je osoba so základným vzdelaním), preto nie je možné považovať konateľku výrobcu liečiva za odborne spôsobilú osobu na posúdenie vplyvu liečiva J.V. kvapky DIA na

prítomnosť alkoholu v krvi resp. v dychu. Podľa znaleckého posudku, ktorý vypracoval súdny znalec MUDr. R. K. PhD. nemožno vylúčiť, že koncentrácia alkoholu v krvi u žalobcu bola nulová. S týmto sa vlastne zhoduje aj čestné prehlásenie, podľa ktorého tento liek nemôže spôsobiť zvýšenú hladinu alkoholu nadmerného v krvi. Naproti tomu aj laik dokáže posúdiť, že liečivo obsahujúce 24% alkoholu po jeho požití aj pri doporučenom spôsobe nepochybne hladinu alkoholu vo vydychovanom vzduchu zvýši a v tejto časti čestné prehlásenie nemôže byť pravdivé. Výrobca liečiva „doporučuje“ spôsob užívania 2x denne 12 kvapiek na lyžičku vody, avšak ani v príbalovom letáku nie je iný spôsob užívania zakázaný, a nie sú v ňom ani uvedené možné riziká spojené s iným než doporučeným užívaním. Nie je teda zakázaný ani spôsob, akým žalobca liečivo užil, t.j. nakvapkaním na vatú a ponechaním v ústnej dutine.

Uviedol, že pri vykonávaní dychovej skúšky si bol istý, že nie je pod vplyvom alkoholu. Výsledok skúšky ho prekvapil, až následne pátral po príčinách zisteného alkoholu vo vydychovanom vzduchu. Až po konzultáciách s viacerými lekármi bol ubezpečený, že toto mohlo spôsobiť užitie liečiva tak, že si ho ponechal v ústach. Žiaden zákon ani služobný predpis mu neukladá povinnosť pri vykonávaní dychovej skúšky oznamovať, čo a kedy, akým spôsobom užil, nemožno mu dávať za vinu, že užitie liečiva neoznámil už pri vykonávaní prvej dychovej skúšky. Dychová skúška bola u žalobcu vykonávaná 2-krát, čo ale nie je možné považovať za vykonanie opakovanej skúšky. Prvá skúška bola vykonaná prístrojom, ktorý podľa všetkého nebol certifikovaný a tento výsledok je nevierohodný. Druhá skúška bola vykonaná na OO PZ, ale prístrojom iným. Uviedol, že vykonanou dychovou skúškou bola u žalobcu zistená hladina 0,32 mg/l alkoholu v dychu, čo pri prepočítavacom faktore 2100 predstavuje 0,672 promile alkoholu v krvi. Pri minimálnom individuálnom zistenom prepočítavacom faktore 575 by potom zistená hladina alkoholu v krvi predstavovala 0,18 promile, čo ani nie je možné považovať za vykonávanie služby pod vplyvom alkoholu. Ak by súd zobral do úvahy prípustnú toleranciu merania udávanú výrobcom +/- 0,03 mg/l, tak by prepočítané hodnoty boli ešte nižšie. Z týchto skutočností vyplýva, že výsledok dychovej skúšky vykonanej prístrojom ALCOTEST 7410 je len skríningový a z hodnoty zistenej koncentrácie alkoholu vo vydychovanom vzduchu nie je možné jednoznačne zistiť presnú hladinu alkoholu v krvi. Aj pri užití liečiva s obsahom alkoholu doporučeným spôsobom by došlo k ovplyvneniu výsledku dychovej skúšky. Podľa viacerých vedeckých prác alkohol v takomto prípade môže v ústach zostávať medzi zubami, v zubných kazoch či častiach, v ktorých sa vzduch pri výdychu vymieňa len málo. Pri výdychu veľkého objemu vzduchu do prístroja potom vzniká neštandardné prúdenie vzduchu v ústnej dutine, ktorý potom skreslí výsledok dychovej skúšky, pretože sa vymieňa vzduch aj v inak neventilovaných častiach úst. V nich pritom môže byť alkohol. Čo sa týka času, ktorý musí plynúť po užití liečiva, či tekutiny obsahujúcej alkohol, aby bol výsledok neskreslený, v odbornej literatúre sú rôzne názory. Vplyv užitia liečiva na výsledok dychovej skúšky spôsobom ako ho užil žalobca je podrobne popísaný v znaleckom posudku, ktorý predložil k súdnemu konaniu. Tento znalecký posudok jednoznačne vyvracia čestné prehlásenie konateľa výrobu liečiva.

Je názoru, že žalovaný nezadovážil písomné stanovisko odborne spôsobilej osoby tak, ako to vyplýva z rozsudku NS SR sp. zn. 6Sžo/256/2010 zo dňa 26.10.2011 a nepredložil taký hodnoverný dôkaz, ktorý by bez akýchkoľvek pochybností preukazoval, že žalobca vykonával službu pod vplyvom alkoholu.

III.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozhodnutia vyvesené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho

súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011) a rozsudok verejnej vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Z obsahu pripojeného súdneho a administratívneho spisu najvyšší súd zistil, že dňa 17.10.2008 o 07:35 hod. počas plnenia úloh parkového dňa bola komisiou určenou veliteľom vojenského útvaru 1056 Zemlianske Kostolany vykonaná orientačná dychová skúška na požitie alkoholu s pozitívnym výsledkom, pričom v dychu žalobcu bola zistená prítomnosť alkoholu v hodnote 0,90 promile. Následne bola príslušníkom Obvodného oddelenia Policajného zboru Nováky prístrojom Dräger ALCOTEST 7410 ev. č. ARFM-0173 vykonaná opakovaná dychová skúška, pričom bolo u žalobcu v čase o 08:08 hod. zistené 0,67 promile alkoholu v dychu (0,32 mg alkoholu/l vzduchu). Na základe tejto skutočnosti vykonal dňa 21.10.2008 veliteľ Zásobovacej základne ZT-3 pplk. Ing. S. K. so žalobcom personálny pohovor, v ktorom žalobcovi oznámil, že nakoľko závažným spôsobom porušil základné povinnosti vojaka, navrhne jeho prepustenie zo služobného pomeru podľa ustanovenia § 70 ods. 1 písm. d/ zákona č. 346/2005 Z.z. K návrhu na prepustenie sa žalobca vyjadril tak, že vlastnou rukou na návrh napísal, že s ním bol oboznámený. O podaní návrhu na prepustenie bol žalobca vyrozumiený dňa 21.10.2008. Dňa 16.12.2008 vydal riaditeľ personálneho útvaru personálny rozkaz č. 6531, na základe ktorého bol žalobca dňom 07.01.2009 podľa ustanovenia § 72 ods. 1 písm. a/ a § 70 ods. 1 písm. d/ zákona č. 346/2005 Z.z. prepustený zo služobného pomeru profesionálneho vojaka ozbrojených síl SR, pretože v zmysle § 70 ods. 4 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. závažným spôsobom porušil základnú povinnosť alebo zákaz ustanovený zákonom tým, že vykonával štátnu službu pod vplyvom alkoholu. Proti uvedenému personálnemu rozkazu podal žalobca odvolanie dňa 13.01.2009. Náčelník Generálneho štábu ozbrojených síl SR ako odvolací orgán rozhodnutím č. ŠbPeM-19-4/2009 zo dňa 27.02.2009 odvolanie žalobcu zamietol a napadnutý personálny rozkaz potvrdil. Rozhodnutie odvolacieho orgánu žalobca napadol žalobou o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia, pričom rozsudkom NS SR sp. zn. 6Sžo/256/2010 zo dňa 26.10.2011 bolo rozhodnutie náčelníka Generálneho štábu ozbrojených síl č. ŠbPeM-19-4/2009 zo dňa 27.02.2009 zrušené a vrátené správnomu orgánu na ďalšie konanie s tým, že v tomto bude jeho úlohou zadovážiť si písomné stanovisko odborne spôsobilej osoby na posúdenie vplyvu liečiva „J.V. kvapky DIA“ na prítomnosť alkoholu v krvi, resp. dychu žalobcovi. Až po získaní uvedeného stanoviska bude bez akýchkoľvek pochybností možné ustáliť, či v danom prípade bol naplnený dôvod na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru profesionálneho vojaka podľa § 70 ods. 1 písm. d/ zákona č. 346/2005 Z.z. v spojení s § 70 ods. 4 písm. a/ citovaného zákona. Žalovaný do administratívneho spisu doplnil čestné prehlásenie konateľky výrobcu liečiva, ktoré mal žalobca užiť pred/počas dychovej skúšky. Z tohto prehlásenia vyplýva, že pri doporučenom dávkovaní (2x denne 12 kvapiek na lyžičku vody) kvapiek J.V. kvapky DIA nemôže v žiadnom prípade dôjsť k zisteniu alkoholu v dychu ani v krvi. Následne náčelník Generálneho štátu ozbrojených síl Slovenskej republiky rozhodnutím č. ŠbPO-147/2-134/2012 zo dňa 23.03.2012 žalobcovo odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie - personálny rozkaz riaditeľa personálneho úradu č. 6531 zo dňa 16.12.2008 potvrdil.

Podľa ustanovenia § 70 ods. 1 písm. d/ zákona č. 346/2005 Z.z. služobný pomer profesionálneho vojaka sa skončí prepustením, ak závažným spôsobom porušil základnú povinnosť ustanovenú týmto zákonom alebo porušil zákaz ustanovený týmto zákonom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 70 ods. 4 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. závažný spôsob porušenia základnej povinnosti podľa ods. 1 písm. d/ je výkon štátnej služby pod vplyvom alkoholu alebo iných omamných alebo psychotropných látok.

Podľa ustanovenia § 72 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. o prepustení profesionálneho vojaka zo

služobného pomeru podľa § ods. 1 písm. a/ - h a o/, § 70 ods. 2 a 7 a § 71, vedúci služobného úradu rozhodne bezodkladne, najneskôr do dvoch mesiacov odo dňa, keď zistil dôvod prepustenia, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď tento dôvod vznikol.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 2 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. vo veciach týkajúcich sa služobného pomeru profesionálneho vojaka a právnych vzťahov s ním súvisiacich, ak tento zákon neustanovuje inak, koná a rozhoduje služobný úrad.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. v služobnom úrade rozhoduje vedúci služobného úradu v rozsahu, ktorý určí minister služobným predpisom v medziach tohto zákona.

Týmto predpisom je služobný predpis hlavného služobného úradu pre štátnu službu profesionálnych vojakov č. 55/2007 o určení služobných úradov, určenie rozsahu rozhodovania vedúcich služobných úradov a o určení rozsahu pôsobnosti veliteľov pri vykonávaní štátnej služby profesionálnych vojakov ozbrojených síl SR zo dňa 22.06.2007, ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2007 (ďalej len „služobný predpis č. 55/2007“).

Podľa čl. 3 písm. b/ služobného predpisu č. 55/2007 je podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. služobným úradom Personálny úrad štábu personálneho managementu Generálneho štábu pre profesionálnych vojakov personálneho úradu a pre profesionálnych vojakov v rozsahu určenom v čl. 6.

Podľa § 6 ods. 2 písm. b/ zákona č. 346/2005 Z.z. vedúcim služobného úradu, ktorým je organizačná zložka ozbrojených síl určená podľa § 5 ods. 1 písm. a/, je veliteľ organizačnej zložky.

Podľa čl. 6 ods. 3 služobného predpisu č. 55/2007 Z.z. na základe § 6 ods. 1, § 6 ods. 2 písm. b/ a § 7 ods. 1 a 4 zákona č. 346/2005 Z.z. minister obrany určí riaditeľovi personálneho úradu oprávnenie vykonávať s profesionálnymi vojakmi v hodnosti vojaka druhého stupňa až podplukovníka, ktorí sú zaradení v služobných úradoch uvedených v čl. 3, opatrenia v rozsahu uvedenom v prílohe č. 5 k tomuto služobnému predpisu - teda podľa bodu 54 prílohy č. 5 aj oprávnenie prepustiť profesionálneho vojaka zo služobného pomeru podľa § 72 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z.

Podľa ustanovenia § 122 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. počas výkonu štátnej služby profesionálny vojak podlieha disciplinárnej právomoci podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

Podľa ustanovenia § 124 ods. 1 a 2 zákona č. 346/2005 Z.z. disciplinárne previnenie je zavinené nespĺnenie alebo porušenie povinností profesionálneho vojaka, pokiaľ nie je trestným činom alebo priestupkom; zavineným nespĺnením alebo porušením povinností sa rozumie úmyselné alebo nedbalostné konanie profesionálneho vojaka. Za disciplinárne previnenie možno uložiť disciplinárne opatrenie.

Podľa § 119 ods. 1 písm. a/ zákona č. 346/2005 Z.z. je profesionálny vojak povinný dodržiavať služobnú disciplínu.

Podľa § 117 ods. 1 zákona č. 346/2005 Z.z. je profesionálny vojak povinný dodržiavať služobnú disciplínu, má povinnosť dodržiavať aj Etický kódex profesionálneho vojaka, služobné predpisy, vojenské rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny vedúcich služobných úradov a veliteľov.

Z obsahu preskúmaného rozhodnutia a spisu žalovaného odvolací súd nezistil, že by v konaní boli porušené procesné práva žalobcu ako účastníka konania. Rozhodnutie žalovaného je kvalifikované v súlade so zákonom, vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, má požadované formálne i obsahové náležitosti a je dostatočne odôvodnené.

Skončenie služobného pomeru profesionálneho vojaka prepustením je možné len z dôvodov taxatívne vymedzených v § 70 zákona č. 346/2005 Z.z., pričom ods. 1 tohto ustanovenia stanovuje obligatórne dôvody pre prepustenie profesionálneho vojaka, kedy vedúci služobného úradu po zistení niektorého zo

zákonem stanovených dôvodov má právnu povinnosť rozhodnúť o prepustení. Dôvody upravené v ods. 2 predmetného ustanovenia pod písm. a/ až e/ zakladajú služobnému orgánu nie povinnosť, ale oprávnenie rozhodnúť o prepustení. Je teda v diskrečnej právomoci príslušného nadriadeného, aby vzhľadom na okolnosti uvážil, či naplnením niektorej zo skutkových podstát upravených v § 70 ods. 2 uvedeného zákona zakladá dostatočný dôvod pre prepustenie profesionálneho vojaka zo služobného pomeru. Pokiaľ služobný orgán správne uváženie v naznačenom smere náležite odôvodní, správny súd v rámci súdneho prieskumu takéhoto rozhodnutia oprávnený rozhodnúť len to, či takéto rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonmi (§ 245 ods. 2 O.s.p.).

Zistenie alkoholu u žalobcu je nepochybne konaním, ktoré zakladá u profesionálneho vojaka fakultatívny dôvod pre jeho prepustenie zo služobného pomeru, a to bez ohľadu na to, či bol profesionálny vojak za toto konanie v priestupkovom konaní potrestaný alebo nie. Platí, že požívanie alkoholu vo všeobecnosti sa považuje za porušenie služobnej disciplíny, nakoľko sa prieči požiadavke stanovenej v čl. 4 Etického kódexu profesionálneho vojaka, podľa ktorého ani vo voľnom čase profesionálny vojak nepožíva omamné alebo psychotropné látky. Z uvedeného vyplýva, že na túto skupinu osôb v služobnom pomere sú štátom kladené osobitné požiadavky aj vo sfére ich osobného života mimo službu, s ktorým nie je v súlade samotné požívanie alkoholu a to ani vo voľnom čase a už vôbec nie v štátnej službe.

Účelom disciplinárneho konania nie je potrestanie, uloženie sankcie, ale skončenie služobného pomeru s profesionálnym vojakom za podmienok stanovených v § 70 zákona č. 346/2005 Z.z.

Prepustenie zo služobného pomeru je jedným zo zákonom predpokladaných spôsobov skončenia služobného vzťahu profesionálneho vojaka voči štátu, nemá podľa doterajších právnych názorov povahu sankcie, ale je následkom určitého správania profesionálneho vojaka, ktoré zákon definuje ako nezlučiteľné s ďalším trvaním služobného pomeru k ozbrojeným silám. Zákon č. 346/2005 Z.z. nemožno porovnávať s porušením pracovnej disciplíny u bežných pracovníkov, pretože zákon ustanovuje vyššiu mieru zodpovednosti a tomu musia zodpovedať aj osobitné možnosti postihu. Citovaný zákon kladie na vojakov vyššie nároky profesionálneho a morálneho charakteru pre výkon služby, ktorých porušenie nekompromisne sankcionuje, čo v konečnom dôsledku znamená, že vo vzťahu k plneniu služobných povinností vyžaduje striktné dodržiavanie svojich ustanovení, prísnejších než iné zákony. Žalobca sa svojim konaním dopustil porušenia ustanovení zákona č. 346/2005 Z.z., čo malo za následok jeho prepustenie zo služobného pomeru, a ktoré bolo v súlade so zákonom a plne dôvodné.

Pri hodnotení zisteného stavu veci v personálnom konaní, správne orgány aplikujú princíp voľného hodnotenia dôkazov, spočívajúcich v tom, že pri hodnotení výsledkov dokazovania je príslušný nadriadený oprávnený rozhodnúť o prepustení profesionálneho vojaka zo služobného pomeru. V hodnotiacej činnosti je obmedzený iba pravidlami formálnej logiky, pričom hodnotiace úsudky nesmú odporovať skúsenostiam z aplikačnej praxe. Povinnosťou je, aby bol hodnotiaci záver jasne a zrozumiteľne odôvodnený. Zároveň má povinnosť prikloniť sa - za použitia už uvedených zásad logického myslenia - k jednému z viacerých tvrdení a iné odmietne.

Najvyšší súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu týkajúceho sa písomného stanoviska odborne spôsobilej osoby, ktoré žalovaný doplnil do spisu - čestné prehlásenie konateľky spoločnosti Valovič s.r.o., výrobcu liečiv J.V. kvapky DIA, z ktorého vyplynulo, že pri doporučenom dávkovaní (2x denne 12 kvapiek na lyžičku vody) tento liek nemôže spôsobiť zvýšenú hladinu alkoholu nameraného v krvi alebo v dychu. Výrobcu liečiva možno považovať za odborne spôsobilú osobu, z podstaty veci tento má o účinkoch liekov odborné vedomosti a zároveň konanie nemá taký charakter, kde by mohla byť spochybnená výrobcova nepredpojatosť so zreteľom na jeho pomer k veci.

V súdnom konaní žalobca predložil znalecký posudok vypracovaný MUDr. R. K. PhD., z ktorého vyplynulo, že nemožno vylúčiť, že vyšetrovaná osoba s vatou v ústnej dutine bola triezva, t.j. koncentrácia alkoholu v jej krvi bola nulová.

Užitie lieku takým spôsobom, že si žalobca namočil vatú do predmetných kvapiek a v ústach zasunul

pod zubnú protézu, začal žalobca tvrdiť až v tomto súdnom konaní. V správnom ako ani v predchádzajúcom súdnom konaní o tomto spôsobe užitia kvapiek nie je zmienka. V žalobe doručenej krajskému súdu dňa 14.04.2009, ktorou žalobca žiadal preskúmanie zákonnosti predchádzajúceho rozhodnutia žalovaného č. ŠbPeM-19-4/2009 uviedol, že skutočnosti zistené dychovou skúškou možno vysvetliť jedine tým, že krátko pred jej vykonaním požil liečivo J.V. kvapky DIA, ktoré určité množstvo alkoholu obsahuje.

Žalobca neuviedol žiaden dôvod, prečo užíval liek (výživový doplnok) ním uvedeným spôsobom, ak sa tento zásadne líšil od výrobcou odporúčaného dávkovania (2x denne 12 kvapiek do trochu vody, 20 minút pred jedlom).

Najvyšší súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že nedôveryhodne vyznieva žalobcovo tvrdenie, že počas oboch dychových skúšok mal pod zubnou protézou vatu s namočeným liečivom, avšak o tejto skutočnosti sa nezmienil ani komisii na zistenie požitia alkoholu, ani príslušníkom OO PZ Nováky, ani si vatu s liečivom pred druhou skúškou z úst nevybral. Ak má, ako tvrdí za to, že zvýšenú hladinu alkoholu v krvi u neho spôsobil práve tento liek nachádzajúci sa pod jeho zubnou protézou, mal túto skutočnosť oznámiť už po prvej dychovej skúške, ešte pred vykonaním opätovnej dychovej skúšky na OO PZ Nováky, nie až v opätovnom súdnom konaní niekoľko rokov po udalosti, ktorá zakladala dôvod jeho prepustenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.